

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.6 ★ 06. Novembar 2020. GOD ★ BESPLATNO

Zaustavimo rad u supermarketima nedeljom!

Tokom prethodnih godina, naša organizacija je aktivno pratila uslove rada radnica i radnika u uslužnom sektoru. Kako od naših pripadnika, tako i od drugih radnica i radnika čuli smo o nehumanim uslovi rada u ovom sektoru: plate su najčešće minimalne, nekad i ispod minimalca; prekovremeni rad je podrazumevan, često i neplaćen; sami poslovi su prenaporni i sa kratkim pauzama. Primitno je i da gazde nikada ne zapošljavaju dovoljno radnika, ne bi li uštedeli za još neki svoj luksuz, pa pojedinac često obavlja posao za 2-3 osobe, a maltretiranje od strane gazda i menadžera je svakodnevnica. Situacija je ovakva ili gotovo identična u čitavom sektoru, a ne samo u pojedinim prodavnicama ili trgovinskim lancima.

Pandemija korona virusa pokazala nam je da je posao koji obavljaju prodavci, magacioneri i drugi zaposleni u trgovinama esencijalan, ali i da rad supermarketima nedeljom, pa i čitavog vikenda, nije neophodan. Rad marketa svakog dana forsiraju gazde kako bi ubirali što je moguće veći profit, a njihovi saradnici iz države ih u tome podržavaju, licemerno uzdižući radnike i radnice kao heroje, a istovremeno omogućavajući njihovu dalju eksploataciju. Zbog ovoga su radnice i radnici koji imaju porodice, prijatelje, želju i pravo da imaju redovan odmor od rada, prinuđeni da rade vikendima, kao i tokom praznika. Vreme i iskustvo pokazali su da jedino radničko organizovanje može naterati gazde i državu da poboljšaju uslove rada, te je kao jedan od odgovora na pomenute loše uslove na internetu stvorena

grupa: „SRBIJA ZA NERADNU NEDELJU! “. Namera grupe je da svim poljima povede kampanju za ukidanje rada u trgovinama nedeljom i tokom praznika.

Ova inicijativa već sada ima podršku preko 35 hiljada radnika i radnica, i nen zahtev je jasan - bez rada nedeljom i praznicima!

Naša organizacija u potpunosti podržava rad i borbu ove inicijative, kao i svih radnika i radnica u uslužnom sektoru. Pozivamo vas sve da se priključite i podržite ovu borbu, za početak tako što ćemo **BOJKOTOVATI** kupovinu nedeljom! O nastavku kampanje i drugim akcijama ćemo vas obavestavati u našim medijima u narednom periodu.

Solidarnost je naša snaga! Ne kupuj nedeljom!

Kako ne organizovati antifašistički protest?

U nedelju 25. oktobra grupa rasista iz "Narodnih", a zapravo policijskih, patrola organizovala je protest protiv migranata u parku ispred Ekonomskog fakulteta u Beogradu. Po prvi put u novijoj istoriji kod nas, političku odgovornost za organizovanje kontra-protesta nije ponela neka grupacija u koju su uključeni i anarhistički antifašisti, koji sa ovakvim situacijama imaju najviše iskustva. Ovaj put je kontraprotest organizovalo nekoliko trockističkih grupa i partija Jove Bakića. Nažalost, kontraprotest je zbog ovoga obeležio niz propusta na koje bi se vredelo osvrnuti u cilju poboljšanja sličnih akcija, kojih će nesumnjivo biti u budućnosti.

Na policiji prijavljeni, dakle na skup pod policijskom zaštitom, krenulo se neprijavljenim protestom sa zakašnjenjem. Umesto da je

park kod Ekonomskog fakulteta zauzet najmanje nekoliko sati pre zakazanog rasističkog skupa, ka njemu se krenulo veoma kasno. Na dobro organizovano rasističko okupljanje koje je koristilo jako ozvučenje pošlo se nepripremljeno, bez ikakvog ozvučenja i time omogućilo potpunu zvučnu dominaciju rasista. Posle manje od sat vremena okupljeni levičari su se povukli, ostavljajući rasiste da trijumfalno završe svoj protest u parku koji su se levičari zakleli da će odbraniti.

Upada u oči i odsustvo samokritike grupacija koje su organizovale kontraprotest. Ovo odsustvo samokritike u najboljem slučaju se može oceniti kao neproaktivno, dok se u najgorem da posmatrati kao čin političke samopromocije na račun izbeglica. Govori se o tome

da se desio "čin otpora" i da su se "suprotstavili" rasistima, međutim niko ne pominje da se protest povukao pred organizovanijim i politički operativnijim neprijateljem.

Nakon ovakvog poniženja, ne pominje se potreba promene strategije - antifašističke koalicije političkih organizacija - koja se pokazala kao potpuno nesupešna i po prvi put u novijoj istoriji dozvolila rasistima da odnesu pobjedu u uličnim bitkama u Beogradu. Ovaj poraz mora da posluži za nauk i podsetnik da je jedino masovan direktno-demokratski antifašistički front u stanju da se svuda i na svaki način suprotstavi rasistima i fašistima, a da logika delovanja kroz politički marketing jedino ide na ruku rasističkim gnjidama.

Primer direktne antifašističke akcije od pre nekoliko dana u Beogradu:

Osveta sistema (nastavak)

Nalazimo se u aprilu 2018. godine, Džulijanu Asanžu, uredniku Wikileaks, prethodnog meseca je ukinut pristup internetu u malom delu Ekvadorske ambasade u kome živi, koristeći politički azil koji mu je ranije dodeljen. Ekvador i SAD potpisuju vojni sporazum. U Sjedinjenim državama Demokratska stranka pokreće tužbu protiv Ruske federacije, Trampovog predizbornog štaba i različitih pojedinaca, koje sumnjiče za učestvovanje u zaveri da se hakuju serveri sa elektronskom poštom Demokratske stranke i javno obznane.

Demokratska stranka je takođe tužila i Wikileaks za objavljivanje hakovanog materijala, iako u tužbi nije tvrdila da je Wikileaks učestvovao u hakovanju ili o njemu bio ranije obavješten. Tokom maja te godine CNN je počeo da najavljuje da se Asanžova situacija u ambasadi pogoršava i da bi njegov politički azil mogao biti ukinut u svakom trenutku. Istog meseca Interamerički sud za

ljudska prava donosi presudu koja zauzima jasan stav o tome da su države koji pruže azil dužne da omoguće i slobodan prolaz za svoje štićenike, time jasno podvlačeći obaveze Ekvadora prema Asanžu. Međutim, u narednih nekoliko meseci nastavlja se intenzivna saradnja SAD i Ekvadora na izbacivanju Asanža iz ambasade. I razgovori američkog potpredsednika Pensa i Ekvadorskog predsednika Morena u junu 2018, ali i komunikacija Ekvadorskog ambasadora u Nemačkoj Manuela Dalmaua i, našim čitaocima do sad već dobro poznatog, tadašnjeg američkog ambasadora u Nemačkoj, Ričarda Grenela, pripremali su teren za ono što je neumitno dolazilo. U oktobru 2018. Ekvador jednostrano Asanžu uvodi nova ograničenja, preteći oduzimanjem azila ukoliko Asanž ili bilo ko od njegovih posetilaca prekrši ili deluje kao da krši bilo koje od novoustanovljenih pravila. Nova pravila su uključivala i pravo ambasade da zapleni Asanžovo vlasništvo ili

vlasništvo njegovih posetilaca i da ga zatim preda policiji Velike Britanije. Tokom novembra te godine Tužilaštvo SAD greškom otkriva da je protiv Asanža u SAD pokrenuta i tajna optužnica - nešto o čemu je Wikileaks govorio veoma dugo a većina velikih medija negirali. Već u tom trenutku se u medijima počelo pominjati da bi Asanž mogao biti gonjen za kršenje američkog akta o špijunaži, koji kriminalizuje objavljivanje informacija vezanih za američku odbranu.

Istog meseca britanski list Gardijan, nastavljajući otvorenu saradnju sa sistemom u proganjanju novinara, objavljuje lažnu vest, tvrdeći da je Asanža u ambasadi 2016. godine posetio šef Trampovog predizbornog štaba Pol Manafort. Već početkom 2019. godine SAD ispituje Ekvadorske diplomate i pribavlja dokumentaciju, pod izgovorom lažne priče o susretu Asanža i Manaforta. A tada stiže i isplata. U februaru 2019. godine Ekvador dobija 4,2 milijarde dolara od Međunarodnog monetarnog fonda. Čelzi Mening istog meseca objavljuje da je dobila poziv da svedoči u slučaju Wikileaks.

(nastavak u narednom broju)

WikiLeaks

Priključi se!

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija.

ASI se bori za društvo koje će biti bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti, solidarnosti i međusobnoj pomoći, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom. Smatramo da je za ostvarivanje naših ideja neophodno raskrstiti sa svim oblicima autoritarnog načina organizovanja. Zbog toga se organizujemo, na našim radnim mestima, u obrazovnim ustanovama, i uopšte svim mestima na kojima smo poniženi i eksploatisani,

na principima nehijerarhijske direktne demokratije.

Svet je podeljen na dve klase: klasu eksploatatora i klasu eksploatisanih, stoga su za nas neprijatelji slobode sve strukture, organizacije ili pojedinci koji pokušavaju da održe ili pogoršaju takvo stanje. Boreći se za besklasno društvo borimo se protiv države - strukture čija je jedina svrha obezbeđivanje i zaštita interesa vladajuće klase, i kapitalističkih odnosa u društvu - odnosa u kojima kapitalista živi od viška vrednosti, tj. neplaćenog rada radnika i radnica. Svakako, našu borbu čini i borba protiv svih negativnih proizvoda takvog društva: svake vrste nacionalizma i diskriminacije.

Jasno nam je da je ispunjenje naših konačnih zahteva - oslobođenje radničke

klase i svih individua koje je čine, i ukidanje države i kapitalističkog sistema - potpuno suprotno interesima politikanata i gazda, stoga smo, pored svakodnevnih borbi na radnom mestu za poboljšanje uslova rada, svesni nužnosti radikalnog raskida sa ovakvim društvom i njegove revolucionarne promene.

Indonezija: jedan svet, jedna borba!

Džakarta, uništena policijska stanica tokom protesta protiv Omnibus zakona

Kapitalizam i parlamentarna demokratija svuda funkcionišu suštinski isto – glavna suprotnost u realnom životu jeste ona između radnika i buržoazije, gde gazde i njihovi saveznici političari, dok žive luksuzno i komforno, konstantno pokušavaju da uvećaju svoju ekonomsku dobit oduzimajući od radničke klase koja najčešće jedva preživljava, ono što je ona proizvela. Kada nastupi bilo kakva kriza, cenu za to plate radnici kroz smanjenje plata, povećanje nameta i slično, a najbogatiji najčešće zarađuju još više (kao na primer najbogatiji čovek na svetu, Džef Bezos tokom trenutne krize). Za to vreme, narodu se kao jedini legitimni način borbe za bolji društveni poredak predstavljaju izbori – međutim, to uvek i svuda izgleda isto: kandidati obećavaju ono što misle da narod želi da čuje, veće plate, bolji život i slično, a kada dođu na vlast samo nastavljaju ekonomsku politiku svojih prethodnika, dalje degradirajući radnička prava i čineći sve da pomognu svojim nalogodavcima – kapitalistima. Kada je narod suočen sa ovom realnošću i počne da se bunjuje na načine koje mu država i gazde nisu odobrili, onda vlasti šalju svoje verne slugu u odbrani svojih interesa – policiju i vojsku – da svim silama uguše svaku pobunu koja ima efekta.

Tokom poslednjih nedelja situacija u Indoneziji nam svedoči o ovome. Nedavno izabrani predsednik je tokom kampanje obećavao umanjivanje ekonomske nejednakosti, izgradnje domova za najsiromašnije, decentralizaciju vlasti, očuvanje životne sredine i slično. Međutim, ubrzo je u izradu stavljen Omnibus zakon, koji na oko 1000 strana obuhvata reviziju 79 različitih već postojećih zakona. Bez javne diskusije i uz kršenje mnogih propisa, zakon je ubrzano usvojen pod izgovorom hitnosti zbog krize prouzrokovane pandemijom. Zakon je skrojen kako bi se umanjila “nepotrebna birokratija”, odnosno bilo kakav javni interes, i privukle strane investicije, a svi koji su ukazivali na njegovu štetnost po dobrobit radnika i radnika su označeni kao obmanjivači, od kojih su neki i uhapšeni.

Ono što se zaista krije u ovom zakonu, jeste potpuna degradacija radničkih prava, kroz umanjivanje obaveznih otpremnina pri otpuštanju, ukidanje ograničenja PP (privremeno-povremenih) ugovora, gde se sada preko njih sme zapošljavati neograničeno dugo, nepostojanje opšte minimalne plate, olakšavanje autorsoringa, veća moć odlučivanja centralne vlade, i omogućavanje potpune devastacije životne sredine

korporacijama, gde se između ostalog ukida klauzula o odgovornosti – prema kojoj su korporacije mogle biti tužene za izazivanje štete po životnu sredinu. Nakon usvajanja zakona izbili su masovni protesti i štrajkovi radnika i studenata, koji su suočeni sa prevarom parlamentarizma i težnjom da im se životi već otežani trenutnom pandemijom, dodatno degradiraju novim otkazima, umanjnjima plate i uništavanjem prirode. Odgovor vlasti je naravno brutalna represija: suzavac, prebijanja i preko 7000 uhapšenih od 6. Oktobra do danas. Međutim protesti ne jenjavaju, i narod pokazuje odlučnost da ne odustane dok se zakon ne povuče. Masovni protesti i nenajavljeni štrajkovi su ubojito oružje radnika i radnika i do sada su mnogo puta naterali vlasti na ustupke.

Međutim, za dugoročna poboljšanja, povratak onoga što nam vlasti i gazde vekovima oduzimaju, i konačnu promenu sistema u pravedan i human, neophodno je da se organizujemo u borbene nehijerarhijske grupe, bazirane na principima jednakosti i solidarnosti.

*Solidarnost sa narodom Indonezije!
Jedan svet, jedna borba!*

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Ivan Lazarević, Milanka Jovičić, Marko Borisavljević, Ana Jovanović

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: tel. 063/1165551

e-mail: da@inicijativa.org

web: www.inicijativa.org

fb: <https://www.facebook.com/laboratorija.slobode/>

Rukopisi ne gore.

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780